

15.1.5; 7a (מנודה אני לך) → 8b (כתנור)

1. ויאמר ה' אל משה במדן לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: שמות פרק ד פסוק יט
 2. נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: תהלים פרק קיט פסוק קו
 3. ותהי עלי שם יד ה' ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך: ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד ה' עמד כבוד אשר ראיתי על נהר קבר ואפל על פני: יחזקאל פרק ג פסוק כב-כג
 4. הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את חבר נאם ה': ירמיהו פרק כג פסוק כח
 5. כי הנה היום בא בער פתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ילאני פרק ג פסוק יט-כ

- I Analysis of the dispute between ת"ק and ר"ע in re: לך מנודה אני לך
- a Note: ר"ע would not administer מכות for a violation of לך מנודה אני לך (as seen from the phrase להחמיר (חוכך בזה להחמיר
- b Dispute:
- i אב"י: only re: מנודה – משמתנא is meaningless as it is a referent to a court-action (contempt)
- ii משמתנא ל' חסדא dispute extends also to
- II רב's rulings
- a relating to נדוי:
- i בפניו:
- 1 if someone was put into נדוי in his presence, it can only be lifted in his presence
- 2 if someone was put into נדוי in his absence, it may be lifted in his absence
- ii mention of 'ה's name:
- 1 if someone hears a (vain) mention of 'ה's name, he must place the speaker in נדוי
- (a) if he doesn't, he himself is מנודה
- (b) reason: הזכרת שם שמים always leads to poverty (akin to death as per v. 1)
- (c) Story: ר' אבא heard a woman utter 'ה's name, put her in נדוי and immediately lifted it:
- (i) Implications:
1. 1: confirmation of רב's 2nd dictum
2. 2: confirmation of רב's 1st dictum
3. 3: lifting a נדוי can be immediate (no requirement of a period of time in נדוי)
- iii of oneself (by a חכם תלמיד חכם)
- 1 he may put himself in נדוי and lift it himself (we don't argue that he requires someone else to lift it)
- (a) example: מר זוטרא, if he ever placed a student in חרם, would include himself and lift himself out with the student (מדת חסידות)
- b "exhortative" נדרים:
- i permission to take a נדר to encourage himself to fulfill a מצוה (source – v. 2)
- 1 even though he is already מושבע ועומד – purely for encouragement
- ii if he takes a vow to study a particular מסכת or chapter, it is valid
- 1 reason: since he could have exempted himself with ת"ת from any discipline
- iii if he says to a fellow – "let's get up early and study" – he is bound to do so as per v. 3
- III miscellaneous rulings regarding נדוי and נדרים התרת
- a רב יוסף: if he was put in נדוי in a dream, he needs 10 teachers of הלכה (מתנו) to "loosen" the נדוי
- i if he can't find 10, let him greet people outside until he can find 10 such teachers
- ii question (רב אשי → רבינא): if he knows who put him in שמתא (in the dream), can that same person "loosen" it?
- 1 Answer: he wasn't "sent" for that
- iii Question: if he was released in the same dream – is it valid?
- 1 Answer: as per v. 4, every dream has some dross
- iv Story: רב יוסף's wife had a נדר and רבינא wanted to be her agent for "regret → release"
- 1 Ruling: may do so
- 2 Conclusions:
- (a) 1: a man may be his wife's agent for חרטה
- (b) 2: a student (רבינא) may not release נדרים in the vicinity of his teacher (רב אשי)
- (c) 3: if people are gathered, this is permissible
- 3 notes:
- (a) שמתא may be released even in the vicinity of his teacher
- (b) only one מומחה is needed for releasing a שמתא
- b דברי אגדה on v. 5 (related to the mention of שם שמים)